

જ્ઞાનભંડાર પ્રશસ્તિ

- આ. વિજયપ્રદ્યુમ્નસૂરિ

પ્રાચીન પ્રતિમાના શિલાલેખો, ગ્રન્થોની પ્રશસ્તિઓ, ગ્રન્થ લેખકની પુષ્પિકાઓ, દાનપત્રો, ગ્રન્થ જ્ઞાનભંડારમાં સમર્પિત કર્યાની નોંધો ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ જેમ મહત્વની છે, તેમ ઇતિહાસની કડીને સઠંગ જોડવામાં તથા તેને સમજવામાં ઉપયોગી છે. તેના દ્વારા તે તે કાળના સામાજિક સંદર્ભો મળે છે, તે સમયનું એક વ્યાપક દર્શન સાંપડે છે અને તેમાંથી તેના પછીની પેઢીને પ્રેરક બોધ પણ મળે છે. એ જ રીતે એ પ્રશસ્તિઓના જેવોજ એક મહત્વનો પ્રકાર છે - **ચિત્કોશપ્રશસ્તિ**. એટલે કે આજના જ્ઞાનભંડારની પ્રશસ્તિ. આ પણ એક અગત્યનો પ્રકાર છે.

આવી પ્રશસ્તિઓ પણ મળે છે. આવી એક પ્રશસ્તિનો ઉલ્લેખ મુનિ જિનવિજયજીએ વિજ્ઞપ્તિત્રિવેણીની પહેલી આવૃત્તિની પ્રસ્તાવનામાં કર્યો છે.

એવી બીજી એક પ્રશસ્તિની વાત અહીં પ્રસ્તુત છે. પાટણ ભાથાનાં પાડાના વિમલગચ્છના જૈન ઉપાશ્રયના જ્ઞાનભંડારમાં કેટલીક પ્રતો સચવાઈ છે તેમાં થોડીક પ્રતો એ રીતે એકજ શ્રેષ્ઠિએ એક જ ગુરુમહારાજના ઉપદેશથી એક જ લહીયા દ્વારા લખાવી હોય તેવી પ્રતો છે.

વિ.સં. ૧૫૫૭માં તપાગચ્છની લઠુડી પોસાળના પ્રસિદ્ધ આચાર્ય શ્રી હેમવિમલસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય શ્રી જિનહંસ અને તેમના શિષ્ય અનંતહંસ ના ઉપદેશથી સુશ્રાવક **પાસવીરે** એક દિવ્ય ભંડાર લખાવ્યો છે, તેમાં છ લાખ અને છત્રીસ હજાર શ્લોક પ્રમાણ ગ્રન્થો લખાવ્યા છે.

પિતાજી પાસવીરે આ કાર્યનો પ્રારંભ કરેલો અને તેઓના સ્વર્ગવાસ પછી તેઓના સુપુત્ર રામે આ કાર્ય પૂર્ણ કર્યું. લખેલા ગ્રંથો શુદ્ધ કરવા પંડિત પણ રાખેલો. એ પ્રશસ્તિનો સારાંશ આ પ્રમાણે છે.

બનાસકાંઠાનું ખીલડી ગામ. ત્યાં પોરવાડ **પાલ્હણસિંહ**. તેમનાં પત્નીનું નામ પણ **પાલ્હણદેવી**. તેમનો દીકરો ડૂંગર, તેમની “સારૂ” નામે પત્ની. તેમના બે પુત્ર **સીધર** અને **શોભાક**. આ બન્ને ખાઈઓ અળહિલ્લપુર પાટણમાં

આવીને વસ્યા. બન્ને “પરીક્ષક” તરીકે ખૂબ જાણીતા થયેલા. સીધરને કપૂરી નામે અત્યંત ગુણિયલ પત્ની. અને તેમનો પુત્ર તે પાસવીર. તે પળ પરીક્ષકોમાં શ્રેષ્ઠ તરીકે પંકાયેલો. તેણે શ્રેષ્ઠ કહી શકાય તેવું જિનેશ્વર પરમાત્માનું ગૃહચૈત્ય બનાવરાવેલું તે આ ચિત્કોશ લખાવરાવ્યો ત્યારે પળ અનેક મનુષ્યોના ચિત્તને આશ્ચર્ય ચકિત કરે છે.

આ પાસવીરને પૂતલીબાઈ નામે પત્ની. અને તેના ત્રણ પુત્ર - ૧. રામ, ૨. દેવાક, ૩. વર્ધમાન.

રામનાં પત્ની બે, કીકી અને માની. દેવાકનાં પત્ની નું નામ રમાઈ અને વર્ધમાનનાં પત્ની હાંસી. દેવાકના પુત્રનું નામ જગપાલ અને વર્ધમાનનાં પુત્રનું નામ સૂરચંદ. રાજસ્થાનમાં ધરણાસાહે જે આચાર્યશ્રીના વરદ હસ્તે રાણકપુરના વિશ્વવિખ્યાત ચતુર્મુખ પ્રાસાદની પ્રતિષ્ઠા કરાવી તે આચાર્યશ્રી સોમસુન્દરસૂરિજી મહારાજ. તેમના પટ્ટશિષ્ય મુનિસુન્દરસૂરિ (જેઓ સહસ્રાવધાની કહેવાયા). તેમના શિષ્ય જયચન્દ્રસૂરિજી અને તેમના શિષ્ય રત્નશેખરસૂરિજી. તેમના પટ્ટશિષ્ય લક્ષ્મીસાગરસૂરિ, તેમના શિષ્ય સુમતિ સાધુસૂરિજી અને તેમના પટ્ટશિષ્ય આચાર્યશ્રી હેમવિમલસૂરિજી તેમના શિષ્ય શ્રી જિનમાણિક્ય અને તેમના શિષ્ય શ્રી અનંતહંસ ના ઉપદેશથી પરીક્ષક (પરીખ) પાસવીરે આ ચિત્કોશ (જ્ઞાનભંડાર) લખાવવાનો પ્રારંભ કરાવ્યો અને પછીથી તેમના પુત્રે રામે (વિ.સં. ૧૫૫૭) આ મહાન કાર્ય પૂર્ણ કરાવ્યું. છ લાખ અને છત્રીસ હજાર શ્લોક પ્રમાણે ગ્રંથો લખાવ્યા. શુભભૂષણ નામના પંડિતે એ લખેલા ગ્રંથનું સંશોધન કર્યું, વઢી આ ગ્રંથોને રાખવા માટે ગ્રંથની આગઢ પાછઢની પાટલી, પળ રસપૂર્વક બહુમૂલ્યવાઢી બનાવરાવી અને આ આખા જ્ઞાનભંડારનું સુંદર મરોડદાર અક્ષરોમાં ભગીરથ લેખન કાર્ય કરનાર લઢીયા માઢ-ત્રવાઢી જ્ઞાતીય વાસા તેના પુત્ર શ્રીનાથે તથા તેમના ભાઈ ગોવિંદે આ લેખન કાર્ય પૂર્ણ કર્યું છે. આમ આ ૨૪ શ્લોકની સંસ્કૃત પ્રશસ્તિ પળ મનોરમ છે. ઁકવીસમા શ્લોકમાં ‘ફરંગી’ અને ‘કતીફક’ આ બે શબ્દો ફારસી ભાષાના જણાય છે. કોઈ એ ભાષાના વિદ્વાન તેના અર્થ જણાવશે તો આનંદ થશે.

उपसंहार

विक्रमना सोळमा सैकामां ग्रन्थलेखनक्षेत्रे नोंधपात्र काम थयुं छे. आजे प्राचीन ज्ञानभंडारोमां जे हजारो हस्तप्रतो मळे छे तेमां घणो भाग सोळमा सैकानो छे अने जेटली सुवर्णाक्षरी 'श्रीकल्पसूत्र' वगैरे मळे छे ते तो प्रायः बधीज. आजे लगभग ४५ थी ५०नी संख्यामां सुवर्णाक्षरी ग्रन्थो मळे छे ते बधा ज सोळमा सैकामां लखायेला मळे छे.

ज्ञान प्रत्येनी अपार भक्ति अने उपदेशकोना उपदेशनुं केन्द्र आ ज्ञानभक्ति हशे (आजे चैत्य भक्ति छे तेम-) तेनुं ज आ सुपरिणाम आपणे मळ्युं छे.

॥ चित्कोश प्रशस्तिः ॥

श्रीमन्महे महेभ्यश्रेणिसमृद्धेऽत्र भेलडी नगरे ।

पूर्व पाल्हणसिंहः प्राग्वंशावतंसकः समऽभूत् ॥ १ ॥

तत्रैव सुजनरंजन-जिनभवन विधापनैकविधिना यः ।

सुकृतार्थी सुकृतार्थीचकार निजमर्जितं वित्तम् ॥ २ ॥

पाल्हणदेवी नाम्नी गृहिणी स्पृहणीयसद्गुणा तस्य ।

निजनिर्मलतरपक्ष-द्वितययुता राजहंसीव ॥ ३ ॥

डूंगरनामा तनयस्तयोरभूद् भूरिगुणगणोपेतः ।

सारूः सा रूपवती सती च सीतेव यद् युवती ॥ ४ ॥

तत्तनयौ प्रत्तनयौ विशिष्टविनयादुभौ शुभौ जातौ ।

प्रथमः सीधरनामा सोभाकः शोभते ह्यपरः ॥ ५ ॥

निर्मलदृष्टिनिरीक्षणविशुद्ध्यनाणकपरीक्षणपराभ्याम् ।

याभ्यामणहिल्लपुरे परीक्षकत्वाभिधा दध्ने ॥ ६ ॥

सीधरवधूः कपूरी गुणैकपूरैः प्रपूरितदिगंता ।

विनय विवेक विचार सागर सदाचारशृंगार ॥ ७ ॥

श्री सीधरः प्रतिष्ठां कथं न लभते परीक्षकप्रवरः ।
 श्री जिनपति प्रतिष्ठां विधापयामास विधिना यः ॥ ८ ॥
 तत्तनय पासवीरो गुणगंभीरः परीक्षकोटीरः ।
 यत् कारित गृहचैत्यं कस्य न चित्तं चमत्कुरुते ॥ ९ ॥
 नवनवदंतभ्रमरी गजाऽश्च नरस्थसुतोरणादियुतम् ।
 संप्रत्यपि चैत्यमिदं नृणां प्रीणाति चित्तानि ॥ १० ॥
 पूतलि नाम्नी तस्य च भार्या शुभकार्यकरणनिष्णाता ।
 देव गुरु निबिड भक्तिव्यक्तिप्रतिवासितस्वांता ॥ ११ ॥
 जिनशासन प्रभावक पितृपक्ष स्वसुर पक्ष संपूर्णा ।
 शोभा सौभाग्यवती पतिव्रता पूतलि र्जयति ॥ १२ ॥
 पुत्रास्तयोस्त्रयोमी रामा देवाख्य वर्धमानाख्याः ।
 विश्वोपकारकरणप्रगुणाः सगुणा विराजन्ते ॥ १३ ॥
 कीकी-मानी नाम्ना भार्या युगलं विभाति रामस्य ।
 देवाकस्य रमाई हांसीरिह वर्धमानस्य ॥ १४ ॥
 देवस्य वर्धमानस्य पुत्रौ जातौ क्रमादिमौ ।
 पुण्यपालः सूरचंदो सूरचंद्रसमप्रभौ ॥ १५ ॥ ततश्च ॥
 श्री सूरेश्वर सोमसुंदर गुरु प्रष्टाः प्रतिष्ठास्पंद ।
 तत्पट्टे मुनिसुंदराख्य गुरवः सौभाग्यभाग्यालयाः ।
 श्रीमंतो जयचंद्रसूरि गुरवः प्रज्ञाप्रकर्षाद्भुताः ।
 सूरीद्रा गुरु रत्नशेखर इतिख्यातावदातास्ततः ॥ १६ ॥
 लक्ष्मीसागरगुरवस्तत्पट्टे सुमतिसाधुसूरिवरः ।
 तत्पट्टे विजयंते संप्रति गुरुहेमविमलसूरीन्द्राः ॥ १७ ॥
 तेषां च विजयराज्ये श्रीजिनमाणिक्यगुरुविनेयानां ।
 श्रीगुरुअनंतहंसप्रवरगुरूणां सदुपदेशात् ॥ १८ ॥

^७ नग ^५ शर ^{१५} तिथि मित वर्षे हर्षेण परीक्षिपासवीरेण ।
 चित्कोशे लेखनस्य प्रारंभः कारयामास ॥ १९ ॥
 सार्धमिकवात्सल्यश्रीकल्पमहाद्यगण्यपुण्यानि ।
 कुर्वन् बंधुसमेतस्तदंगजो राम नामायं ॥ २० ॥
 बहुमूल्यपट्टिकाढ्यं स्फारफरंगी-कतीफकसुपृष्ठं ।
 सज्जातरूपरूपं वराक्षरं चतुरचित्तहरम् ॥ २१ ॥
 षट्लक्षा षट्त्रिंशत्सहस्रमानसमग्रसिद्धांतं ।
 निजजनकप्रारब्धं संपूर्णमलीलिखद्भक्त्या ॥ २२ ॥ कुलकं ॥
 संशोधितः स्वशक्त्या शुभभूषणनामपंडितप्रवरैः ।
 विबुधजनवाच्यमानः चित्कोशोऽयं चिरं जीयात् ॥ २३ ॥
 चातुर्विद्य मोढ ज्ञातीय त्रवाडी वासा सुत श्रीनाथ लिखितं
 श्रीः म चातुर्विद्य मोढ ज्ञातीय त्रवाडी वासा सुत गोव्यंद लख्यतं ॥
 श्रीः ॥

